

Kronkel

(v.10)_

door

Sidney Vollmer

Sidney Vollmer
Sidney@vollmer.nl
06-51313127

OP ZWART:

Een monotone ZIEKENHUISPIEP. Iemand BEWEEGT opgefokt. Gehijg.

DOKTER DAS (O.S.)
Olivier... Je bent haar kwijt.

OLIVIER (O.S.)
(paniekerig)
Los!

1 INT. INTENSIVE CARE - PATIENTENKAMER- DAG 1

KLABAM!

Het beeld knalt erin met de schok van een defibrillator op twee naakte vrouwenborsten. De borsten zijn van LARA DITSE, een tengere tiener. Lijk in wording.

Arts-assistent OLIVIER (21), een broekie met een hoornen bril en een puist, kijkt stijf van de spanning naar een beeldscherm naast het bed.

OLIVIER
(verloren)
Nog... Nog eens.

Aan de andere kant van het bed kijkt DOKTER DAS op zijn horloge: een grimmige vijftiger met een alles-al-eens-gezien blik in zijn griezelig lichtblauwe ogen.

DOKTER DAS
(opkijkend)
Olivier...

OLIVIER
Nog eens!

Dokter Das loopt om het bed en pakt Olivier's defibrillator af.

Olivier zucht diep en zakt tegen een muur, het blauwe gelaat van Lara waarschijnlijk voor altijd in zijn geheugen gegrift.

Dokter Das schakelt de defibrillator uit, trekt een laken over Lara's lichaam en loopt naar de deur.

DOKTER DAS
Ik doe het papierwerk wel. Jij
brengt mevrouw Ditse weg. Min één,
rechtergang.

Olivier staart voor zich uit, frustratie en machteloosheid gloeien op zijn gezicht.

OLIVIER
Ja... Jazeker.

(CONTINUED)

1 CONTINUED:

Dokter Das pauzeert, loopt terug naar Olivier, zijn helblauwe ogen griezelige lichtpuntjes in een gerimpeld gezicht.

DOKTER DAS
(bijna bezwerend)
Gebeuren doet het toch. Laat het
dán op je eerste dag zijn.

Olivier kijkt naar de brancard, naar waar tot voor kort Lara leefde.

2 INT. GANG 6E VERDIEPING - DAG 2

Een piepend wielkje. Olivier, verdoofd, duwt zijn brancard langs vele gesloten kamerdeuren door een viezige gang.

Halverwege de gang staat een kamerdeur open, Olivier vertraagt en kijkt naar binnen.

Vier oude patiënten draaien synchroon hun hoofden naar Olivier. Ze staren hem zwijgend aan.

Langzaam duwt Olivier de brancard verder, terugstarend naar de oude mensen. Voorbij de deur versnelt Olivier weer.

Het piepende wielkje blokkeert, de brancard KNALT tegen de muur aan, vlak onder een zwartige schimmelplek.

Olivier schrikt, verستelt het wielkje en duwt weer door.

3 INT. GANG - LIFT - DAG 3

Naast de lift hangt een bordje met het cijfer "6". Olivier drukt op de liftknop, nog steeds in gedachten verzonken.

Tegenover de lift hangt een enorm ingelijst reliëf schilderij van takken. Er zijn vogeltjes op geschilderd, fleurige bloemen, granaatappels. Een gezellige bedoening.

Olivier nadert het schilderij en staart naar een detail.

KIRSTEN (O.S.)
De lift doet 't niet.

Olivier spint om zijn as. Een oogverblindende arts-assistent lacht hem toe, rood haar in een knotje en, net als Dokter Das, hele lichte blauwe ogen.

Olivier steekt onhandig zijn hand uit.

OLIVIER
Hallo. Hai... Ik ben--

KIRSTEN
(flirtend)
--Kirsten.

Olivier kijkt haar verbouwereerd aan. Ze schiet in de lach en schudt hem de hand.

OLIVIER
(re: de lift)
Staan we hier dus voor niets te wachten--

Olivier kijkt nog eens goed naar Kirsten.

OLIVIER
(fronsend)
Je ogen--

KIRSTEN
--Zit je mij te versieren?

OLIVIER
(betraapt)
Ik... Nee... Hoe... Hoezo?
(op lift wijzend)
Is er nog een lift hier?

KIRSTEN
Welkom in ons ziekenhuis, Olivier!

Olivier fronst.

KIRSTEN
Zorg je goed voor onze patiënten?

Kirsten loopt achter hem langs weg de gang in. Olivier kijkt naar de toegedekte Lara, zich weer bewust van zijn falen.

OLIVIER
(zich omdraaiend)
Hoe weet je mijn naam?

De gang achter Olivier is leeg. Doodstil. Olivier kijkt naar een deur met het bordje "trappenhuis".

Stuntelend houdt Olivier de deur open. Leidingen lopen langs de muren van het benauwende trappenhuis. Met een schuin oog kijkt hij de treden af. Baalt als een stekker.

OLIVIER
(richting brancard)
Mevrouw Ditse. Klaar?

Geen reactie.

K'DENG!

Olivier trekt de brancard een trede lager, checkt of het lijk nog goed ligt.

4 CONTINUED:

4

K'DENG!

Olivier verstelt zijn grip. Even hangt de brancard scheef-
Olivier corrigeert, nét op tijd.

Stap voor stap weet Olivier beter hoe hij de brancard moet
tillen.

5 VERDIEPING 4/5

5

Bezweet komt Olivier de laatste tredes af. Hij zet de
brancard op het plateau tussen de trappen en hijgt uit.

Een halve etage lager hangt een bordje "4" vlak naast een
deur. Op één van de waterleidingen zit een klein, lekkend
kraantje.

Olivier huppelt naar beneden, tijdelijk bevrijdt van zijn
last.

Hij ruikt aan de kraan. Prima. Hij zet het wieltje iets
verder open. Even sputtert er wat rood water uit, dan wordt
het water helder. Olivier lest zijn dorst.

Olivier kijkt omhoog de treden langs.

OLIVIER

Okee, dame.

Met hernieuwde krachten springt Olivier de treden op, grijpt
de brancard vast en tilt deze de treden af.

K'DENG! K'DENG! K'DENG!

Bij het kraantje aangekomen sleept Olivier de brancard de
hoek om, de volgende trap af.

Plots begint de kraan water te SPUITEN.

OLIVIER

Jezus Christus!

Water SPUIT in het rond, op de muren, op Olivier, het laken-

Olivier worstelt met de op hol geslagen kraan, draait als een
dolle aan het waterwiel. Draai! Draai! Draai!

De kraan valt stil.

Olivier hijgt na, water druipt van zijn gezicht.

De borsten van de vrouw schijnen door het natgespoten laken
heen. Olivier baalt.

Hij probeert de deur naar etage 4. Op slot.

(CONTINUED)

5 CONTINUED:

Olivier trekt zijn doktersjas uit, dekt zedig Lara's borsten af en tilt in zijn t-shirt de brancard de eerstvolgende trede af.

Water lekt van de bovenste trede-

Olivier stapt, glijdt uit, GRIJPT de leuning, ondersteunt met zijn andere arm de brancard en richt zich moeizaam weer op.

Een streng van Lara's haar is onder het laken verschenen. Een zweem verdriet trekt over Olivier's gezicht.

OLIVIER
(concentrerend)
Ok... Ok...

Olivier herstelt zich op zijn helletocht en tilt dapper verder. K'DENG... K'DENG...

Water sijpelt langs de wand richting-

6 VERDIEPING 2

6

Waar het sijpelende water tussen een flinke laag zwartgroenig mos verdwijnt.

K'DENG! De brancard landt op de onderste trede van de 2e verdieping.

Olivier betast het slijmerige mos dat om het bordje "2" heen groeit en kijkt weifelend terug naar de verdieping boven hem.

Er waait een wind door het trappenhuis.

Langs de plint van de deur ziet Olivier enkele dunne wortels kronkelen.

OLIVIER
Lekker onderhouden.

Olivier draait de deurknop. Ook op slot. Olivier rammelt eraan.

Een duizendpoot kruipt van onder de deur door op Olivier's schoen.

Olivier schopt geïrriteerd de duizendpoot weg. SCHOPT tegen de deur. Kijkt terug naar het lijk van Lara.

Olivier tilt de brancard K'DENG.. K'DENG.. de hoek om en daalt af naar de-

7 KELDER TRAPPENHUIS - CONT.

7

OLIVIER
Dat meen je niet.

7 CONTINUED:

De laatste vijftien traptreden zijn weggebeiteld, een gapend gat van twee meter hoogte achterlatend. Zakken mortel, een betonmolen en bouwvakkersgereedschap liggen verspreid richting de uitgang van het trappenhuis.

Tussen het gereedschap ziet Olivier touwen liggen. Twijfelt.

OLIVIER

Nee. Genoeg is genoeg.

Olivier keert zich naar boven en trekt de brancard enkele tredes de trap weer op.

Door het omhoog slepen raakt het laken los. Mooi gelakte teennagels piepen onder het laken uit.

Olivier staart er naar. Dan naar de touwen tussen de bouwmaterialen.

JUMPCUT

Voorzichtig tilt Olivier de brancard met het vastgesjorde lijk aan het touw naar beneden. De brancard hangt even scheef-zakt het lijk ertussen uit?

Olivier houdt de last in bedwang.

De wielletjes raken de grond. Olivier haalt opgelucht adem. Kijkt nog eens naar boven. Probeert springen de traprand te bereiken. Nét te hoog.

8 INT. KELDER - DAG

8

KLENG! Achter Olivier valt de deur naar het trappenhuis dicht. Naast het trappenhuis de lift.

Olivier, nog steeds nat, probeert een knopje. Niks.

OLIVIER

(verbitterd)

Klote lift.

Links en rechts van het trappenhuis zijn twee gangen, beide gaan na enkele meters een hoek om.

Olivier kiest de linkergang en duwt de brancard de hoek om.

De gang loopt na een meter of tien dood. Geen deuren.

Een liftbel PINGT achter Olivier.

Olivier fronst, laat de brancard achter en gaat kijken.

De liftdeuren staan uitnodigend open.

(CONTINUED)

OLIVIER
(lachend)
Klote lift!

Olivier loopt opgelaten terug naar de brancard.

Terug bij de brancard is de gang plotseling honderd meter langer geworden en hebben de muren deur na deur na deur...

OLIVIER
Holy fuck, hey!

Olivier struikelt geschrokken naar achteren en rent richting de lift. Gesloten!? Morrelt aan de deur naar het trappenhuis. Op slot.

OLIVIER
(tegen deur schoppend)
IK WIL WEG!

Olivier ziet een bordje "uitgang pijl rechts" hangen- hing dat er net ook?

Olivier rent de rechterhoek om, richting een deur met EXIT bordje erboven en SMIJT de deur open.

Het mortuarium.

Olivier kijkt nog eens naar het bordje boven de deur. Staart de gang in richting de lift, radeloos.

Olivier loopt langzaam terug richting de brancard. Bij de hoek vertraagt hij zijn pas...

De gang is weer kort en deurloos.

Olivier staart de gang in. Hij begrijpt het niet. *Wil* het ook niet meer begrijpen.

Verslagen rolt hij Lara richting-

Langs de lichtgroene wanden staan metalen kasten, blinkend schoongeboend. In het midden van het mortuarium een granieten snijtafel, waar Olivier de brancard naast zet.

Olivier pakt het laken onder Lara's voeten in een knoop vast. Hij zet zich schrap.

OLIVIER
Een-eh... Twee-je...

Hop! Het onderlichaam van het lijk ligt op de snijtafel.

Olivier loopt naar haar hoofdeinde.

OLIVIER

Ennn...

Olivier tilt het laken bij het hoofdeinde en sleept het moeizaam op de autopsietafel.

Nu haar heupen nog. Eén sjar. Het lijk ligt nu recht op de snijtafel. De brancard met de loshangende touwen is leeg.

Olivier pakt zijn doktersjas op. Met een enorme opluchting loopt hij richting de deur.

We horen een TIK, Olivier lijkt niets te horen.

OLIVIER

(hand op de lichtknop,
terugkijkend)

Dag dame.

Lara's arm hangt slordig van de snijtafel.

Olivier fronst.

Olivier loopt terug, pakt Lara's koude arm vast en legt die terug op de snijtafel. Vreemd.

Olivier kijkt naar de vloer onder de snijtafel.

Het eind van één van de touwen is in een afvoerput direct onder de snijtafel verdwenen. De afvoerput is zo'n 20 centimeter in doorsnede. Olivier trekt aan het touw. Het touw komt onder spanning te staan. Muurvast.

Olivier kijkt terug naar de deur. Zal hij weggaan? Olivier steekt zijn hand in de put en probeert het touw los te trekken.

Worstelt... Plots SCHIET het touw door Olivier's handen verder het gat in. Olivier deinst terug.

Het laken wordt met de touwen meegetrokken het putje in.

Lara Ditse, bloedmooi, ligt plots spiernaakt op tafel.

Olivier heeft geen tijd haar lichaam te bewonderen- uit het putje onder de tafel klinkt angstaanjagend gegorgel.

CLOSE op Olivier, starend naar de afvoerput. Zijn ogen worden groot als schotelletjes. Dan wordt het hem teveel.

Olivier's wereld kantelt als hij met zijn hoofd tegen de blauwe tegeltjes slaat.

De camera zakt door de vloer van het mortuarium.

10 CONTINUED:

10

Een lichtstraal uit het afvoerputje valt op een enorme hoeveelheid dikke, witte wortels die vanuit het ziekenhuisbeton groeien en, peristaltische bewegingen makend, in een eindeloze diepte verdwijnen.

De camera trekt dan met een kronkelende tak mee omhoog, door de muren van het ziekenhuis, bijna achteloos...

Een verdieping hoger liggen vier patiënten katatonisch op bed. Infusen druppen.

We stijgen verder...

Kaalhoofdige kinderen staren in bed naar hun televisieschermen. Hersendodende tv shows blèren de kamer in.

Hoger...

Waarna de camera uitkomt in-

11 INT. KEUKEN - CONTINUOUS 11

-en dwars door de gestroomlijnde chaos van een professioneel keukenteam beweegt. GEKLENGEL, GESIS, OPGEWONDEN STEMMEN.

Een KOK loopt op een kraantje af waaruit dunne wortels krioelen. Hij grijpt de wortels beet en wringt er eenbloedzwart sap uit, dat terecht komt in drie gereedstaande koffiekopjes.

De koffiekopjes worden op een dienblad gezet en de keuken uit getild, richting-

12 INT. KANTINE - DAG 12

Waar het een gezellige drukte is, vol artsen die hun welverdiende lunch verorberen.

We rollen verder richting één specifieke-

13 EETTAFEL - CONTINUOUS 13

Waar Dokter Das, Kirsten en Olivier ontspannen zitten uit te buiken van een flinke lunch. Olivier's kleren zijn droog.

De koffiekopjes worden neergezet, Olivier suikert zijn koffie.

Weer vallen de felblauwe, bijna witte ogen van Dokter Das en Kirsten ons op. (NB we zien Olivier's gezicht nog niet)

DOKTER DAS

(nors)

Je hebt haar een heel eind gebracht, zullen we maar zeggen.

(CONTINUED)

KIRSTEN

Dat je überhaupt in slaap kan
vallen in zo'n lift, ik ben zo
claustrofobisch als de pest.
Helemaal met een dooie bij me.

Dokter Das kijkt Kirsten streng aan.

KIRSTEN

(plagerig)

--Een overledene--nuhnuhnuh.

Olivier glimlacht gepijnigd naar de bloedmooie Kirsten.
Bloederig sap lekt op de tafel als Olivier zijn
koffielepeltje op de tafel legt.

OLIVIER

(verontschuldigend)

Ik sliep slecht vannacht. Misschien
dat ik daarom effe weg was vandaag.

(bloedserieus)

't Zal niet meer gebeuren, Dokter
Das.

DOKTER DAS

(glimlachend)

Dat weet ik zeker, Olivier.

Pas nu zien we Olivier's gezicht. Net als Kirsten en Dokter
Das heeft ook Olivier nu griezelige, lichtblauwe ogen.

CUT TO BLACK

EINDE.